

„No, jako že nesmím nikoho praštit nebo podrážet nohy a tak.“

Zavrtěl znechuceně hlavou: „Smalls, kdo myslíš, že jsem?“

První slovo, které mě napadlo, bylo penis.

„Připadám ti jako některá ta ufnukaná školní psycholožka nebo nějaký tvůj neexistující kamarád?“

„Ne,“ odpověděl jsem.

„On říká ne,“ vykřikl Rose do prázdna. „Takže úplně blbej nejsi. A jestli nejsi úplně blbej, tak přece musíš vědět, jak mi máš říkat.“

„Trenéře?“ zeptal jsem se. Nemohl jsem si prostě pomoci.

Vydal ze sebe bolestné zasténání, jako by polkl píšťalku a teď se ji snažil znova vydávat. „Smalls,“ zašeptal a vycenil na mě zuby, div mi nepřekouzl masku, „mně je u prdele, jestli jseš nejrychlejší běžec v celý sedmý třídě. Ty mi budeš říkat pane, jinak na tuhle sezónu budeš čumět z lavičky. Říkám to dost jasně?“